

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί τά θέλεις Γιάγνο μου, πέρασε μιά ολόκληρη εβδομάδα Καρναβαζιού καί 'Απόκριη δέν είδαμε ακόμη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ούτε θά δουμε. Τί νομίζεις ; Πως ζοϋμε στά παληά αθηναίϊ-
να χρόνια πού τήν 'Απόκριη χαλούσε ό κόσμος κι 'έχανε ή μάν-
να τό παιδί καί τό παιδί τή μάννα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματικά λοιπόν γινότανε πανζουρλισμός παντού. Καί στά
σπίτια καί στούς δρόμους καί στά θέατρα ακόμη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναι, έχω ακούσει ότι όλα τά θέατρα τής 'Αθήνας σταματούσανε
τίς συνηθισμένες τους παραστάσεις, τό ταμπλιό τους ρεπερτό-
ριο γιά νά παίξουνε αποκριάτικες επιθεωρήσεις. Είναι άραγε
γνωστό ποιός έκαμε τήν αρχή ; Ποιά ήτανε ή πρώτη είδικά
αποκριάτικη επιθεώρησις πού παρυστάθη καί πότε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαίως, ό μακαρίτης Δίμιλιος Δραγάτσης έγραφε καί παρουσί-
ασε τήν επιθεώρησι Κ α ρ ν α β ά λ ι, στά 1917, έδωκαί
52 χρόνια, στό θέατρο Κυβέλης πού βρισκότανε άπέναντι στό
παλαιό χρηματιστήριο. Αύτήν τήν αποκριάτικη επιθεώρησί του
τήν έχαρακτήρισε καί τήν διαφήμησε ό ίδιος ως ανατάλληλη
δι α δεσπονίδας γιά νά τραβήξη περισσότερο κόσμο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί ήτανε πραγματικά ανατάλληλο θέαμα ; Είχε δηλαδή ανήθικες
σικηνές ή τολμηρά τραγούδια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπα ! Τίποτε άπ'όλα αυτά. Ολίγα άθώα ύπονοούμενα καί τίποτ'
άλλο. Κι'όμως αυτά τραβούσανε τόν κόσμο καί οί θεαταί διεσπé-
δαζαν χωρίς μεγάλες αξιώσεις. Έτσι λοιπόν όλα τά θέατρα,
έπαιζαν αποκριάτικες επιθεωρήσεις γιά ένα μήνα. 'Ακόμη
καί τό θέατρο Κοτοπούλη, διέκοπτε τίς σοβαρές ασχολίες του
καί μέ προσλήψεις τριών τεσσάρων ήθοποιών, έπαιζε αποκριάτικη
επιθεώρησι του Δίμιλιου Δραγάτση πάντε : Τήν Μπαλαρίνα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Εχω άκούσει ότι δέν μασκρευόντουσαν μόνον οί άνθρωποι
 αλλά και τά θέατρα άκόμη. "Εμπινες στό θέατρο και δέν τό
 άνεγνώριζες
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό είναι αλήθεια. οί διακοσμηταί και οί σκηνογράφοι μα-
 σκαρεύανε και τήν αίθουσα του θεάτρου. Μάσκες τεράστιες,
 γιρλάντες, ~~αυτιά~~ κοκάρδες, λουλούδια φεύτινα έκαναν τό
 θέατρο άγνώριστο. Και κυρίως τό φεύτινο πάτωμα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Παί, τό ξέρω αυτό. "Επάνω άπό τά καθίσματα της πλατείας
 μαρφωνόντουσαν σανίδια που δημιουργούσανε ένα πάτωμα για
 νά έρχεται σ'ένα επίπεδο μέ τήν σκηνή, γιατί ύστερα από τό
 θέαμα, δινότανε κάθε βράδυ, μά κάθε βράδυ χορός μέ είσιτή-
 ριο φυσικά.
- ΓΙΑΝΝΟΥ ΚΑΚΗΣ Αυτό δέν είναι τίποτα. καλέ τά θέατρα.. τά καφενεζα όμως
 διάφορα μεγάλα καφενεζα, όπως τό Πανελλήνιον - και σήμερα
 φφίσταται άκόμη στην γωνία Πανεπιστημίου και "βμανοήλ Μπε-
 νάκη, τό Πανελλήνιον λοιπόν στίς όκτώ τό βράδυ έδιωχνε τους
 πελάτες του, γιατί στίς έννέα είχε χορό μέχρι ~~αυτιά~~ πρω-
 τας. Κι "έβλεπες επάνω στους κατρέφτες των καφενεζών τερά-
 στιες τυπωμένες πινακίδες : "Απόψε και κάθε βράδυ μέγας
 χορός, μεταμφιεσμένων και μή. "Ορχήστρα πλήρης. Διασκέδασις
 μέχρι ~~αυτιά~~ πρωίας. Διευθυντής του χορου ό Τάδε !
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι αυτός ό Τάδε ή ό Δείνα, ποιός ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατά κανόνα σχεδόν ένας ήθοποιός, χορευτής ήθοποιός, που
 ήτανε νά ποθμε ό άνιματέρ, ό άντραινέρ του χορου. Πολλές
 κοπέλλες της γεστονιάς που βλέπανε τόν τάδε χορευτή στό θέ-
 ατρο, τό "χανε όνειρο νά χορέφουνε μαζί του και πηγαίνανε
 σ'έπεινους τους δημόσιους χορούς. Κυρίως όμως οί πελάτες
 των δημοσίων χορων στά θέατρα ή στά καφενεζα, ήτανε
 ταξιδιώτες από τήν έπαρχία που πηγαίνανε μ' πονηρούς

σκοπούς νά μπλέξουνε χορεύοντας μέ καρμιά γυναικοῦλα καί νά βροῦ-
νε καρμιά φιλεναδίτσα στήν Ἀθήνα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ὅμως Δημήτρη, ἀπ' ὅλην αὐτήν τήν ἱστορία τοῦ θεατρικοῦ
Καρναβαλίου μέ τίς ἀποκηράτικες ἐπιθεωρήσεις, μάς ἔχει μείνει
σάν εὐχάριστη ἀνάμνησις καὶ ἕνα ὀραϊότατο τραγούδι : Τῆς Κολο-
μπίνας τό φιλί

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια· θί στίχοι εἶναι τοῦ Ἀντώνη Βώττη πού ἦτανε ἕνας ἀπό
τούς πνευματώστερους θεατρικούς συγγραφεῖς πού ἀσχολήθηκαν
κυρίως μέ τήν ἐπιθεώρησι. Ἡ μουσική ὀφείλεται στήν γυναῖκα
του, τήν Λόλα Βώττη πού ἔχει γράφει πολλές, πολλές ἐπιτυχίες
εἶναι παλαιοί ἄθηναιοι κι' οἱ δύο. Ὁ Βώττης γέννημα θρέμμα
τῆς Πλάνας, ὅπου ὁ πατέρας του εἶχε τό δῖπατο ἀργοντινῶ
τοῦ σπῖτι στήν δόδον Κυδαθηναίων. Ἡ Λόλα Βώττη εἶναι κόρη
τῆς οἰκογενείας Στίνη πού εἶχαν δημιουργήσει τό πρῶτο κομμω-
τήριο γιά γυναῖκες - τό πρῶτο καί μοναδικό τότε - γύρω στά
1910, ἐδῶ κι' ἑξήντα χρόνια...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό ζευγάρι αὐτό, ὁ Ἀντώνης Βώττης καί ἡ Λόλα Βώττη ἔχουν
γράφει πολλά τραγούδια μαζί, μέ μεγάλη ἐπιτυχία. Σήμερα καί
λόγω ἐπικαιρότητος θ' ἀκούσωμε τό φιλί τῆς Κολομπίνας ὅπως
θά τό τραγουδήσῃ ἡ φίλη μας Ἡ κασιώ Λενάρδου.

ΛΕΝΑΡΔΟΥ

Ἐδοκίμασα τά χεῖληνα
μιᾶς μικρῆς μελαχροίνης
καί φιλάκια πήρε χίλια
ἀπό τό στόμα μιᾶς καστανῆς,
Ἐδοκίμασα τό μέλι
μιᾶς ξανθῆς πού τό κερνά
πού καθένας χωρίς νά θέλῃ
τό φίλημά της δέν τό ξεχνᾷ...

Ρ ε φ ρ α ί ν

Μά σάν τῆς Κολομπίνας τό φιλί
μέσ' τήν Ἀπόκρηνα τήν τρελλή

δέν βρῆμα ἄλλο τόσο μαγικό
 τόσο δροσᾶτο καί γλυκό
 μ' ἐκείνη τὴν θεότρελλη ματιᾶ
 καί μέ δύο χεῖλη σάν φωτιᾶ
 πού στάζουν αἷμα
 κι' ἄς εἶναι φέμμα
 κι' ἄς εἶναι μοναχά γιὰ μιὰ νυχτιᾶ !

2.

Μιᾶς μικρῆς μ' ἔχουν ζαλίσει
 τᾶ θεότρελλα φιλιᾶ
 κι' ἔχω νοιώσει τό μεθύσει
 σέ μιᾶς τσιγγάνας τὴν ἀγκαλιᾶ.

' Ἐφελήθημα ἀπ' τὰ χεῖλη
 μιᾶς τσιγγάνας τοῦ γιαλοῦ
 πού τρελλαίνεσαι ἀπό τὴν ζήλεια
 σάν τό φιλί της τό δίνει ἄλλοθ...

Ρ ε φ ρ α ῖ ν

Μὰ σάν τῆς Κολομπίνας τό φιλί
 μέσ' τὴν ' Αποκρητῆ τὴν τρελλή
 δέν βρῆμα ἄλλο τόσο μαγικό
 τόσο δροσᾶτο καί γλυκό.
 Μ' ἐκείνη τὴν θεότρελλη ματιᾶ
 καί μέ δύο χεῖλη σάν φωτιᾶ
 πού στάζουν αἷμα
 κι' ἄς εἶναι φέμμα
 κι' ἄς εἶναι μοναχά γιὰ μιὰ νυχτιᾶ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀυτὴ ἦτανε ἡ Κολομπίνα πού ἐχάλασε κόσμο στὴν ἐποχὴ της
 καί σκέφου Γιάννο ὅτι παρά τὰ πενήντα χρόνια τῆς ζωῆς της
 τραγουδιέται ἀκόμη ὅταν τό κέφι τοῦ ἀθηναίου ζητάει λίγη
 ἀνάπαυσι ἀπὸ τό κουτοθκι τοῦ ' Αποστόλη καί τὰ πᾶσα παιδιᾶ
 τοῦ Πειραιᾶ πού βαδίζουν κατὰ τετράδας.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πῶς ἔλλαξε ἡ ζωὴ στὴν ' Αθήνα. ' Αλήθεια Δημήτρη, γιὰ πές μου
 μιὰ τέτοια μέρα σάν τὴν σημερινή, εἴμαστε στὴν δεύτερη Κυριακὴ

της 'Αποκρηᾶς, τί θά γινότανε μιὰ τέτοια μέρα στὴν 'Αθήνα πρὶν πενήντα χρόνια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρῶτα πρῶτα θά σοῦ φανῆ παράξενο Γιάννο ἂν σοῦ πῶ ὅτι ὁ κόσμος, οἱ συμπολίτες δέν χαιρετιόντουσαν στὸν δρόμο μὲ τὸν συνηθισμένο χαιρετισμό : Καλημέρα, καλησπέρα καὶ τὰ τοιαῦτα, μὰ συνηθίζανε τὰ ἐπίκαιρα συνθήματα τῆς ἐποχῆς, διαφορετικὰ βέβαια γιὰ κἀθε ἐποχή.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δηλαδή, σὰν τί συνθήματα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐνα ἀπ' αὐτὰ ἦτανε τό : Καλέ φορεῖς φανέλλα ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἐσήμαινε αὐτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κανείς δέν ξέρει. Κἀποτε ὅμως ἦτανε τόσο τῆς μόδας αὐτῆ ἢ φράσις πού τὴν ἄκουγες στὸν δρόμο εἴκοσι, τριάντα, πενήντα ἑκατὸ φορές τὴν ἡμέρα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλέ φορεῖς φανέλλα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Λιριβῶς ἔτσι. Καλέ φορέῖς φανέλλα ; Καί ξέρεις ποιὰ ἦτανε ἡ ἀπάντησις ; Φοράω κι' εἶναι καὶ πλεχτή. Φυσικὰ ἄλλος ἀπαντοῦσε : Φοράω κι' εἶναι καὶ μεταξωτῆ, μάλλινη, βαμβακερῆ καὶ ὅ τι ἤθελε.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ἐχω ἀκούσει ἄλλο ἓνα σύνθημα, γιὰ μένα ἀνατανόητο βέβαια. Φωνάζανε : 'Λούα - οὔα - οὔα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό θυμᾶμαι πολὺ καλᾶ. 'Λούα - οὔα - οὔα ... Καί ξέρεις πῶς ἐπεβλήθη αὐτό τό ἀποκρηάτικο σύνθημα ; 'Απὸ τίς σειρήνες τῶν αὐτοκινήτων πού βγάζανε μιὰ τέτοια ἄναρθρη καὶ στριγγή φωνή : 'Λούα - οὔα - οὔα... Καὶ Κἀποιοι σωφῆρ εἶχε πάρει μαζύ του μιὰ τέτοια κόρνα καὶ μασκαρεμένος ὅπως ἦτανε, τὴν κρατοῦσε κἀτω ἀπὸ τὴν μασχάλη του καὶ τρόμαζε τὸν κόσμο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νομίζανε πῶς ἀνέβηκε τό αὐτοκίνητο στὸ πεζοδρόμιο... Καί καταλαβαίνω τί θά ἔγινε. Πολλοί - οἱ περισσότεροι βέβαια - πού δέν διεθεταν αὐτοκίνητο καὶ κόρνα, προσπαθοῦσαν νά

μιμηθούν αυτόν τόν ήχο μέ τό στόμα : 'Αούα - ούα - ούα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό είναι. Καί τό άούα, οί άθηναίοι τό βρήκανε κωμικό καί τό έπαναλαμβάνανε νύχτα μέρα έως ότου έγινε παναθηναϊκό σόνημα. Τά παιδιά στίς γειτονιές παίζανε τό άυτοιόνητο καί στριγγλίζανε : 'Αούα - ούα - ούα... Χαλοόσε ό κόσμος. Γύρω στά 1925, όέν άκουγες τίποτε άλλο στήν 'Αθήνα παρά αυτό τό άνόητο καί άηόιαστικό...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ ~~παράφραση~~ 'Αούα - ούα - ούα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπαάβο Γιάγκο. "Αν είχα άυτοιόνητο θά σ'έπαιρνα γιά κλάξον.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Υστερα όμως άπό τόσα στριγγλίσματα, νομίζω πώς θά μπορούσαμε νά ξεπουραστούμε ~~άπό~~ άκούγοντας ήνα ώραίο παληό τραγουδι. Προτείνω τό περίφημο φραντσέζικο βάλς φρουφροσ πού γύρισε όλον τόν κόσμο καί ήρθε φυσικά καί στήν 'Αθήνα. 'Η κλειώ θά μάς τό θυμίση :

ΔΕΛΛΑΡΔΟΥ

(μέ πιάνο)

Κελάδημα έρωτικό

άκοθς σάν διαβαίνη μιá κόρη

τί θρόϊσμ'άφήνει γλυκό

τό μεταξωτό μισοφόρι

Γιατί μέ τή φούστα μαζί

μ'αυτό τό φρουφροσ τους πού κάνουν

τούς άνδρες μπορούν νά τρελλάνουν

γιατί τραγουδούν σάν χαζοί...

φρουφροσ - φρουφροσ

όταν περνά ή φούστα

φρουφροσ - φρουφροσ,

ξυπνά όλα τά γούστα

φρουφροσ - φρουφροσ,

λικνίζει καί θυμίζει

φρουφροσ - φρουφροσ

τόν ήχο του άφροσ !

2 ον.

Πολλές πανταλόνια φορούν,
 σάν βάζουνε τ' άθλητικιά τους,
 άν τύχη νά κυκλοφορούν,
 καβάλλα στά ποδηλατά τους.
 'Αλλά νά σκεδφτουν σοβαρά,
 μεγάλες μικρές ή μπεμπένες
 πώς παύουν νά είναι γυναίκες
 χωρίς ποδογύρου χαρά !

Β ε φ ρ α ί ν

Φρουφροϋ - φροϋ φροϋ
 όταν περνά ή φοϋστα,
 φρουφροϋ - φρουφροϋ,
 ξυπνά όλα τά γοϋστα,
 φρουφροϋ - φρουφροϋ
 λικνίζει καί θυμίζει
 φρουφροϋ - φρουφροϋ
 τόν ήχο του άφροϋ !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Λοιπόν Γιάνγκο, αυτό τό τραγουδι γραμμένο έδω κι' έβδομηντα χρόνια άρχιζε νά σατυρίζει τις γυναίκες πού πρωτοφορούσαν πανταλόνια καί ύχι σάν τά σημερινά, πανταλόνια τελείως άνδρικιά, αλλά μόνο τις φαρειές στρατιωτικές κυλόττες πού φορούσαν όσες δγυναίκες πήγαιναν μέ ποδήλατο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Καί φαίνεται πώς ήτανε τότε μεγάλη μόδα τό ποδήλατο για τις γυναίκες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Έτσι φαίνεται από παλιές γελοιογραφίες του ερασμένου αιώνα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Κι' αυτό τό χαριτωμένο τραγουδάκι πού λανσαρίσθηκε σ' ένα παριζιάνικο καμπαρέ, επίασε καί εξαπλώθηκε σ' όλον τόν κόσμο, γιατί πρέπει νά ξέρης ότι ή μόδα του γυναικείου πανταλονιου, λανσαρίσθηκε στην Νέα Υόρκη, από μιá κυρία Μπλουμερ πού ήτανε άρχηγός του φεμινιστικου κινήματος, ξέρεις πότε ;   Στά 1848.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρω, τὰ πανταλόνια τῆς κυρίας Μπλουμερ τῆς ἀμερικάνας ἦτανε οἱ περίφημες φοῦστα βράκες πού ἐφθασαν στήν Ἀθήνα στά 1910. Ἐξήντα δύο χρόνια κάνανε οἱ περίφημες φοῦσταβράκες νά ἔρθουν στήν Ἀθήνα, νά φορεθοῦν ἀπό μερικῆς τολμηρές, νά γιουχαῖστοῦν ἀπό τό πλῆθος καί νά μὴν ξαναφορεθοῦνε πιά.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ τό φρουροῦ ὅμως καί μέ τῆς φοῦστα βράκα τῆς ἀμερικάνας κυρίας Μπλουμερ, φύγαμε ἀπό τό θέμα μας, τό παλιό Καρναβάλι τῆς Ἀθήνας. Τὴν περασμένη Κυριακή μιλήσαμε γιὰ τό Γαϊτανάκι, τὴν Γιαμήλα καί τὴν ἱστορική συμπλοκή τῆς πλατείας Βάθης." Ἄλλο ἀποκρηάτικο θέαμα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό κυριώτερο, ὁ Θεοδοσίου...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θεοδοσίου ; Τί ἦτανε αὐτός ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιητής. Ὁ Θεοδοσίου ὁ ποιητής. Εἶχε μιὰ μοναδική εὐχέρεια νά φτιάξει ἀπαγγέλη στίχους, αὐτοσχεδιάζοντας, στίχους χωρὶς μέτρο καί ρυθμό, ἀλλά πάντα μέ μιὰ ὁμοιοκαταληξία πού χτυποῦσε στό αὐτί τοῦ κόσμου καί τοῦ ἔδινε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἄκουγε ποίημα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στεκότανε στ' ἄδρόμο αὐτός ὁ Θεοδοσίου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὀχι. Ἦτανε ἀνεβασμένος ἐπάνω σ' ἓνα κάρρο μέ τό ὅποσον κυκλοφοροῦσε. Τό κάρρο του ἦτανε στολισμένο μέ χάρτινες πολύχρωμες γιρλάντες καί τό ἔσερνε ἓνα ἄλογο, μασκέ κι' αὐτό.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό ἄλογο μασκέ ; Δέν εἴμαστε καλά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τοῦ φορούσανε ἓνα καπέλλο μέ δύο τρύπες γιὰ τὰ αὐτιά του καί στήν ράχη του εἶχα ρίξει ἓνα κόμπινο πανί μέ σχέδια κωμικά. Καί ὁ Θεοδοσίου ἐπ' ἔνω στό κάρρο του φορῶντας μιὰ βελάδα λιγδιασμένη καί γεμάτη μέ τενεκεδένια παράσημα στό στήθος. Μόλις φαινότανε ἀπό μακριά, ἀναστατωνότανε ἡ γειτονιά :
- Ὁ ποιητής τοῦ κάρρου... ὁ ποιητής τοῦ κάρρου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ωστε από 'κει βγήκε ή παροιμιώδης φράσις : Αύτός είναι ποιητής του κάρρου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Από τόν θεοδοσίου. Τώρα αν θάλης νά μάθης τί στίχους έλεγε ο θεοδοσίου δέν έχεις παρά νά διαβάσης μερικούς ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Για δόσε μου. Διερχόμεθα τήν όδόν Πειραιώς
καί που θά πάμε δέν τό ξέρει ούτε ο θεός.
θά φθάσωμεν εις τήν πλατεϊαν 'ομοιοίης
όπου μᾶς περιμένουσι μετ' άγωνίης.
Στίχους άπαγγέλλομεν άράδα
καί ρίχτε καί καμμιά χοντρή για μακαρονάδα.

Μιά χοντρή για μιá μακαρονάδα ; Τί ήτανε ή χοντρή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η δεκάρα Γιαγιο. Τό εύτελέστερο κέρμα της έποχής ήτανε ή χάλκινη πεντάρα που άπεκαλεϊτο φιλή ένω ή δεκάρα έλέγετο
χ ο ν τ ρ ή.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καταλαβαίνω. Μιά μακαρονάδα στό λαϊκό μαγειρεϊο θά έπόστιξι μιá δεκάρα. Καί ο θεοδοσίου παρακαλοϋσε τό φιλοθεάμον κοινόνά ρίχνη χοντρές. Μά έδω έχει καί άλλους στίχους...

Εδρισκόμεθα εις τήν όδόν Αϊόλου

καί αι εϊσπράξεις μας πηγαίνουνε κατά στραβου διαβόλου

διότι άπαντα τά καταστήματα

μοϋτζω 'τα καί βλαστήμα'τα

δέν αντιλαμβάνονται τήν ποιήσιν τήν ύψηλήν

καί δέν δίνουνε ούτε φιλήν.

'Ω μέγαρον της 'Εθνικης μας Τραπεζης

που ενδίδεις χαρτονομίσματα καί μᾶς έμπαίζεις

διατί νά μήν πετᾶς

καί μερικά ειλοσπεντάρικα εις τούς πτωχούς ποιητάς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εννοεϊται ότι με αύτούς τούς στίχους έπεφταν πολλ'ς δεκάρεϊ στόν δίσκο του θεοδοσίου, μά καμμιά φορά όταν έλεγε στίχους

πού πειράζανε τούς ακροατές του, δεχότανε έιτός από τής δεινάρες και λεμονόκουρες στο κάρρο του και ποτε ποτε και πέτρες από κανένα παραπλήσιο γιαπί.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί ωραία έποχή. 'Αμέριμνη και ξένοιαστη. 'Ο κόσμος περίμενε πότε θά περάση ο ποιητής του κάρρου για νά του πετάξη λεμόνια. Και στο αναμεταξύ θά ακάκ εΰθυμα τραγούδια παίρνανε και δίνανε τό Καρναβάλι, όπως αυτό πού θά μας θυμίση τώρα ή Κλειώ...

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ πιάνο) Στο ζάκπειο σέ πρωτόειδα
κι' ύστερα στήν πλατεία
και στήν δεινδροστοιχία
σου είπα : Σ' άγαπώ !
Γιατί νά λησμονήσης
τόν τόσον έρωτά μου
πού μέσα στήν καρδιά μου
άνθει τόσον καιρό ;
πού μέσα στήν καρδιά μου
άνθει... τόσον καιρό !

Ρ ε φ ρ α ί ν

Ξέρω Κωνσταντή μου πόσο μ' άγαπās
πόσο μ' λατρεύεις και μέ λαχταρās.

2.

Σάν ύνειρον ώρατον
ώς έπρόβαλλες μπροστά μου
και άναφε ή καρδιά μου
σάν άνθος οροσερό
μά τώρα πού τήν πρώτην
ζωήν μας ένθυμοϋμαι
κατάκαρδα λυποϋμαι
και κλαίω και θρηνηώ,
κατάκαρδα λυποϋμαι
και κλαίω και θρηνηώ !

Ρ ε φ ρ α ί ν

Ξέρω Κωνσταντή μου, πόσο μ' άγαπās
πόσο μέ λατρεύεις και μέ λαχταρās.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό τό τραγουδι λοιπόν Γιαγιο, εἶναι ἀπό μιά ἐπιθεώρησι
του 1894, τό περίφημο " Λίγο ἀπ' ὄλα " καί τό 'λεγαν σέ
ντουέττο μιά ὑπηρέτρια ἡ Μωριωρή καί ὁ Κωνσταντῆς πού
πού ὑπεδύετο ἕναν ἐρωτευμένο πυροσβέστη. ~~καὶ ἀπὸ τὴν~~
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φαντάζεσαι πόση
ἐπιτυχία θά εἶχε τό νουέττο αὐτό ἀφοῦ ἔφτασε ὡς τίς ἡμέ-
ρες μας μ' ὄλο πού μας χωρίζουν ἑβδομήντα πέντε χρόνια ἀπὸ
~~αὐτὴν~~ τότε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶχε ἐπιτυχία, γιατί δέν ἦτανε λίγα τὰ ζευγάρια πού τίς
ἀπόκριες ντυνόntonουσαν : καμαριέρα καί πυροσβέστης καί φυ-
σιῶν ἐκτελοῦσανε καί τό σχετικὸ αὐτό ντουέττο, στά σπίτια
καί κυρίως στίς ἀθηναϊκὲς αὐλές, γιατί στίς αὐλές γινόν-
τουσαν οἱ οἰκογενειακὲς συγκεντρώσεις τοῦ λαοῦ. Δέν ὑπῆρ-
χαν μεγάλα σαλόνια γιὰ τέτοια γλέντια καί ἡ αὐλή, προσφε-
ρότανε γιὰ τὴν συγκέντρωσι... " Ἄλλως τε τό ἀναφέρει αὐτό
κι' ὁ Μωραϊτίνης σ' ἕνα του σατυρικὸ ποίημα. Διάβασέ 'το
ἄρ ἔχης κέφι :
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χτ ἔς στήν αὐλή τῆς πλύστρας τῆς Κατίγως
ἔδόθη μέγα μπάλ μασιέ
κι' ἔχόρευε ὁ μπαλωματῆς ὁ σεβνταλῆς ὁ Σβίγγος
μετά τῆς θυγατρός τοῦ καρροτσέρη Ρεμπεσιέ.
Ἦταν ὁ Χρήστος μέ περροθια Λουφοβίκου τοῦ Τετάρτου
καί ὁ Βαγγέλης, ὁ διανομεύς τοῦ ἄρτου
μέ ἀλογίσια κεφαλή
τόν ἔμπο παριστάνοντας τόν Δούρειον
πού ὄλοι, λίγο ἢ πολὺ
τόν φώναζαν : Γαῖδούρειον !
Τό μπάλ μασιέ δέν ἔτελείωσε πολὺ καλὰ
διότι συνεπλάκησαν οἱ χορευταί
καί λόγια ἀντήλλαξαν πολλὰ
καί τέλος, κάποιος ἔκανε σεφτέ

κιάνέσπασε ένα μυτερό τσαγγάρινο σουβλί
καί διελύθη ό χορός εἰς τῆς Κατίγως τήν αὐλή !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στό 'δωσα αυτό νά τό διαβάσης Γιάγιο, γιά νά δῆς δι τὰ οἰ-
κογενειακά γλέντια, γινόντουσαν στίς αὐλές τῶν σπιτιῶν.
Καί φυσικά, τό κυριώτερο ἀποιρηάτικο νύσιμο τῆς ἐποχῆς γιά
τίς γυναῖκες ἦτανε οἱ βλαχοπούλες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλά πού μου τό θυμίσεσ Δημήτρη, γιά ν'ἀκούσωμε ἢι'ένα σχε-
τικό τραγουδι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης : Τήν Βοσκοπούλα. • Ἡ Κλειώ
θά μᾶς τό θυμίση.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ πιάνο) Μιά βοσκοπούλα ροδοπλασμένη
τ'ἀρνί τῆς χάνει στήν ἐρημιά
κι'ἀπελπισμένη στά ὄρη τρέχει
καί τό φωνάζει μ'ἀπελπισιά.

Λευκή μου, φῶς μου, πού εἶσαι πές μου
ἀρνί μου πού 'σαι ; Δέν μου μιλάς
ἔχασα πάει σένα τό ἀρνί μου
δέν μέ λυπᾶσαι, δέν μ'ἀγαπᾶς.

Ἵθ Παναγιά μου, Γλυκεῖά Παρθένα
θανέρωσέ μου, πού 'ναι ἡ Λευκή
καί θά σου φέρω, ἄνθη πλεγμένα
ἄσπρα κερᾶκια, ταχύ - ταχύ !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἴλλά μέ τήν Βοσκοπούλα Γιάγιο πέρασε ταχύ ταχύ ἡ ὥρα
μας καί πρέπει νά διακόψωμε.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί νά γίνη ; Ἐρεβουάρ γιά τήν ἐρχόμενη Κυριακή

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν Ἰδία πάλι ὦρα.

Τ Ε Λ Ο Σ